

Yajooj och Majooj i islam

يأجوج ومأجوج - *Tidens tecken, Dhul Qarnayn och den slutliga befrielsen*

En islamisk genomgång baserad på Koranen, Hadith och klassisk islamisk eskatologi

Inledning – Yajooj och Majooj i islamisk eskatologi

Yajooj och Majooj (يأجوج ومأجوج) – kända i den västerländska abrahamitiska traditionen som Gog och Magog – är en av islams mest fascinerade och teologiskt viktiga eskatologiska gestalter. De nämns i Koranen på två ställen: i berättelsen om den mäktige Dhul Qarnayn i Surah Al-Kahf (18:94–98) och i samband med Domens dag i Surah Al-Anbiya (21:96). Profeten Muhammad ﷺ behandlade dem extensivt i sina hadither och beskrev deras befrielse som ett av de tio stora tecknen (al-ashratu al-kubra) som föregår Domens dag.

I islamisk eskatologi – läran om tidens slut (al-akhirah och ashrat al-sa'ah) – är Yajooj och Majooj en av de mest dramatiska och omvälvande händelserna. Deras befrielse från den valld som Dhul Qarnayn byggde för att hålla dem tillbaka markerar en av mänsklighetens sista stora

prövningar och signalerar att Domens dag är nära förestående.

Trots att Yajooj och Majooj är omgärdade av debatt och tolkningskillnader bland islamiska lärde – vad de är, var de befinner sig, när de befrias – är deras existens och framtida befrielse en etablerad del av islamisk trosartikel (aqidah) som bekräftas av Koranens tydliga texter och välbestyrkta hadither. Att tro på dem är en del av tron på de yttersta tidernas tecken.

Denna artikel undersöker Koranens beskrivning av Yajooj och Majooj, berättelsen om Dhul Qarnayn och vallbygget, profetens detaljerade beskrivningar av dem och deras befrielse, deras relation till de övriga stora tecknen för Domens dag, och islamiska lärdes diskussioner om deras identitet och natur.

Identitet och natur – Vem är Yajooj och Majooj?

Koranisk och hadith-baserad beskrivning

Yajooj och Majooj är enligt islamisk tradition en del av Adams efterkommande – de är alltså människor, inte djinner eller mytologiska monster. Profeten ﷺ bekräftade deras mänskliga ursprung:

”Yajooj och Majooj är Adams avkomma. Om de fick fritt spelrum, skulle de fördärva livet för människorna.”

— Sahih Ibn Hibban, Hadith 6826; citerad av Ibn Kathir i Al-Bidaya wa al-Nihaya

De är ett – eller sannolikt flera – folk av enorm numerär styrka. Profeten beskrev dem som en väldig folkmassa och Koranen (18:99) talar om dem som 'en blandad massa' (mawj – bokstavligen som havsvågor). Deras antal är astronomiskt: islamisk tradition baserad på hadith talar om att för varje muslim på Domens dag finns det 999 från Yajooj och Majooj.

Profetens beskrivning av deras fysik

”Yajooj och Majooj är av Adams barn. Inget år passerar utan att 999 av tusen som dör, dör från Yajooj och Majooj.”

— Sahih al-Bukhari, Hadith 3348; Sahih Muslim, Hadith 222

Islamiska lärde har diskuterat Yajooj och Majoojs fysiska karaktäristika utifrån hadith-litteraturen. Imam al-Nawawi och Ibn Kathir betonar att haditherna om deras storlek och utseende varierar i autenticitet, och att den säkraste informationen är deras enorma antal, deras våldsamma natur och deras förstörelsepotential. Ibn Kathir skriver i *Al-Bidaya wa al-Nihaya* att de bäst förstås som ett eller flera folk som hållits isolerade bakom Dhul Qarnayn's barriär, och som vid sin befrielse sprider sig i all riktning på jorden.

Deras förhållande till Adam och mänskligheten

Profetens bekräftelse av att Yajooj och Majooj är Adams avkomma är teologiskt viktig: de är inte övernaturliga varelser utan mänskliga folk som existerar utanför den normala mänskliga civilisationens sfär, inneslutna av Dhul Qarnayn's barriär. Imam al-Qurtubi kommenterar att deras mänskliga ursprung gör dem ansvariga inför Allah som alla människor - men deras extrema natur och beteende gör dem till ett av de mest destabiliserande fenomenen i skapelsens historia.

Dhul Qarnayn och vallbygget - Koranens berättelse

Den mest utförliga koraniska behandlingen av Yajooj och Majooj finns i berättelsen om Dhul Qarnayn i Surah Al-Kahf. Berättelsen om Dhul Qarnayn - en mäktig och rättfärdig härskare som reste till jordens ytterkanter - är en av Koranens mest dramatiska och historiskt rika berättelser.

Dhul Qarnayn - Den med de två hornen

Koranvers: Surah Al-Kahf (18:83-86):

"De frågar dig om Dhul Qarnayn. Säg: 'Jag skall berätta något om honom för er.' Vi gav honom makt på jorden och skaffade honom vägar till allt. Han följde en väg tills, när han nådde solnedgångens plats, fann han att den gick ned i ett mörkt hav, och vid det fann han ett folk. Vi sade: 'O Dhul Qarnayn! Antingen straffar du dem eller du handlar väl mot dem.'"

— Koranen, Surah Al-Kahf (18:83–86)

Dhul Qarnayn – vars identitet är omdiskuterad bland islamiska lärde – är en av historiens mest mäktiga och rättfärdiga härskare. Allah gav honom 'makt på jorden' och 'vägar till allt' – det vill säga resurser, kunskap och förmåga att nå varje del av världen. Han reste i tre riktningar: mot väst, mot öst och mot norr, och mötte på sin resa olika folk som han behandlade med rättvisa och klokskap.

Islamiska lärde diskuterar Dhul Qarnayn's identitet extensivt. Bland de vanligaste identifikationerna: Alexander den store, Kyros den store av Persien, eller en okänd rättfärdig islamisk kung. Majoriteten av klassiska lärde, däribland Ibn Kathir och al-Tabari, avvisar att han är Alexander av Makedonien – som var polyteist – och föredrar antingen Kyros eller en okänd profetisk kung. Det avgörande är dock inte hans historiska identitet utan hans koraniska roll: en rättfärdig muslimsk härskare som byggde vallarna mot Yajooj och Majooj.

Mötet med folket och begäran om vall

Koranvers: Surah Al-Kahf (18:93–97):

"Tills han nådde platsen mellan de två bergsmassiven, och vid sidan om dem fann han ett folk som knappt förstod tal. De sade: 'O Dhul Qarnayn! Yajooj och Majooj sprider sedefördärv på jorden. Kan vi betala dig tribut mot att du bygger en vall mellan oss och dem?' Han sade: 'Det min Herre har gett mig är bättre. Hjälp mig med kraft och jag skall bygga en barriär mellan er och dem. Ge mig block av järn!' Tills han fyllde ut [utrymmet] mellan de två bergsmassiven, sade han: 'Blås!' Tills han gjort det glödande sade han: 'Ge mig smält koppar att hälla över det.'"

— Koranen, Surah Al-Kahf (18:93–97)

Detta möte är Koranens mest detaljerade tekniska beskrivning av ett ingenjörprojekt. Dhul Qarnayn avvisar betalning – 'det min Herre har gett mig är bättre' – och bygger i stället barriären av järn och koppar som ett rent tjänst till de hotade folket. Ibn Kathir kommenterar att detta visar Dhul Qarnayn's islamiska karaktär: han handlar för Allahs skull, inte för egenvinning.

Barriärens konstruktion – järnblock uppvärmda till glöd och övertäckta med smält koppar – är en av antikens mest imponerande byggnadsverk enligt Koranens skildring. Islamiska ingenjörer och historiker har

spekulerat om dess geografiska placering – Kaukasus, Centralasien och andra regioner har föreslagits – men ingen definitiv identifiering har gjorts.

Barriärens natur och Allahs löfte

Koranvers: Surah Al-Kahf (18:98):

”Han sade: ’Detta är en barmhärtighet från min Herre, men när min Herres löfte uppfylls, skall Han göra den till stoft. Min Herres löfte är sant.’”

— Koranen, Surah Al-Kahf (18:98)

Dhul Qarnayn’s ord om barriären är profetiska: det är en tillfällig barmhärtighet från Allah – inte en permanent lösning – och när Allahs bestämda tid kommer, förvandlas barriären till stoft. Imam al-Razi kommenterar i Mafatih al-Ghayb att dessa ord visar Dhul Qarnayn’s djupa tawakkul och teologiska insikt: allt i skapelsen är tillfälligt och underkastas Allahs vilja. Barriärens oundvikliga fall är inte ett misslyckande utan en del av Allahs gudomliga plan för tidens slut.

Koranen om Yajooj och Majooj och Domens dag

Yajooj och Majooj som ett tecken på Domens dag

Koranvers: Surah Al-Kahf (18:99):

”Den dagen skall Vi låta dem störta fram som havsvågor mot varandra, och i trumpeten skall man blåsa och Vi skall samla dem alla.”

— Koranen, Surah Al-Kahf (18:99)

Vers 18:99 skiftar från berättelsen om Dhul Qarnayn till en eschatologisk vision: Yajooj och Majooj’s befrielse är kopplad till den slutliga samlingen av mänskligheten inför Domens dag. Frasen ’störta fram som havsvågor’ (yamuju fi ba’din) illustrerar deras enorma antal och rörelse – de fyller jordens yta som havets vågor fyller oceanen. Ibn Kathir kommenterar att ’Wi skall samla dem alla’ syftar på hela mänskligheten – Yajooj, Majooj och alla andra – till räkenskapens dag.

Yajooj och Majooj och förbudets hävande

Koranvers: Surah Al-Anbiya (21:95-97):

"Det är förbjudet för en stad som Vi har förstört att dess invånare skall vända tillbaka, tills Yajooj och Majooj befrias och de skall breda ut sig från varje höjd. Och det sanna löftet nalkas, och se! - de otroende blickar stelnade: 'Ve oss! Vi var i okunskap om detta. Ja, vi var orättfärdiga!'"

— Koranen, Surah Al-Anbiya (21:95-97)

Dessa verser är de mest eskatologiskt laddade i Koranens behandling av Yajooj och Majooj. Frasen 'från varje höjd' (min kulli hadabin yansilun) beskriver hur de sprider sig i alla riktningar utan hinder. Deras befrielse är det definitiva tecknet på att 'det sanna löftet' - Domens dag - är nära. Imam al-Tabari tolkar detta som att Yajooj och Majooj's befrielse är en av de sista händelserna innan uppståndelsens trummet ljuder.

Ibn Kathir kommenterar att de otroende, som sett Yajooj och Majooj sprida kaos över jordens yta, inser i detta ögonblick att de islamiska varningarna var sanna - men deras insikt kommer för sent för omvändelse. Yajooj och Majooj's ankomst är ett av Allahs sista bevis till mänskligheten om Hans suveränitet och Domens dags realitet.

Vad säger Profeten Muhammad om Yajooj och Majooj?

Profetens hadither om Yajooj och Majooj är bland de mest detaljerade och dramatiska i hela hadith-litteraturen. De beskriver deras nuvarande tillstånd, deras befrielse, deras beteende och slutligen deras undergång - en komplett eskatologisk berättelse.

Yajooj och Majooj gräver varje dag

"Yajooj och Majooj gräver genom barriären varje dag tills, när de nästan kan se solens strålar, säger deras ledare: 'Gå tillbaka - ni skall återkomma i morgon och gräva.' Men Allah återställer barriären starkare än den var. [De fortsätter] tills när Allahs tid har kommit och Han vill sända dem mot mänskligheten, gräver de tills de nästan kan se solens strålar, och deras ledare säger: 'Gå tillbaka, ni skall gräva igenom i morgon om Allah vill.'"

Men denna gång lägger de till 'Insha'Allah' och återvänder nästa dag och finner [barriären] precis som de lämnade den, och de gräver igenom och bryter ut mot mänskligheten."

— Sunan Ibn Majah, Hadith 4080; Musnad Ahmad, Hadith 27609 – sahih

Denna hadith är en av de mest fascinerande och teologiskt rika om Yajooj och Majooj. Den avslöjar deras nuvarande tillstånd: de är aktiva och grävande, ständigt försökande att bryta igenom barriären – men Allah återställer den varje dag. Det avgörande moment som skiljer deras misslyckade dagar från den slutliga genombrytningen är användningen av 'Insha'Allah' – ett uttryck för att underordna sig Allahs vilja. Islamiska lärde ser i detta en djup teologisk lektion: att underordna sig Allahs vilja (även av ett folk som Yajooj och Majooj) är nyckeln till att uppfylla Allahs plan.

Yajooj och Majooj som ett av de tio stora tecknen

"Domens dag inträffar inte förrän ni sett tio tecken: rök, Dajjal, djuret, solens uppgång i väster, Isas nedstigning, Yajooj och Majooj, och tre jordbävningar – en i öster, en i väster och en på Arabiska halvön – och en eld som driver folk mot platsen för samlingen."

— Sahih Muslim, Hadith 2901

Profeten listar Yajooj och Majooj's befrielse som ett av de tio stora tecknen (al-ashratu al-kubra) som föregår Domens dag. Dessa tio tecken är ett etablerat islamiskt trosartikelbegrepp och Yajooj och Majooj är av islamiska lärde placerade bland de sista av dem – som inträffar sent i den eskatologiska tidslinjen, efter Dajjal's ankomst och Isa's nedstigning.

Deras befrielse och det stora kaos de skapar

"Yajooj och Majooj skall öppnas och de skall komma ut, precis som Allah sagt: 'från varje höjd de skall breda ut sig.' Och de skall dricka alla floder torra och när det sista av dem passerar floden Eufrat, skall det inte finnas en droppe vatten kvar."

— Sahih Muslim, Hadith 2937

Profetens beskrivning av Yajooj och Majoojs resurskonsumtion är häpnadsväckande: de dricker hela floder torra. Deras antal är så enormt att de utarmar jordens vattenresurser. Islamiska lärde, däribland Ibn Kathir och al-Nawawi, tolkar detta som en beskrivning av den massiva

miljömässiga och humanitära katastrof som Yajooj och Majooj's befrielse orsakar. Eufrats uttorkning – en flod som symboliserar civilisationens vattenförsörjning – signalerar slutet på den mänskliga civilisationen som vi känner den.

Yajooj och Majooj angriper himlen

”Yajooj och Majooj skall skjuta sina pilar mot himlen och pilarna skall återvända blodröda. De kommer att säga: ’Vi har besekrat de i himlen.’ Och Allah skall sända maskar i deras nackar och de skall alla dö som en enda person dör.”

— Sunan Ibn Majah, Hadith 4079; al-Tirmidhi, Hadith 3153 – sahih

Denna hadith beskriver Yajooj och Majooj's ultimata hybris: de skjuter pilar mot himlen i ett symboliskt angrepp mot Allah och det himmelska. Islamiska lärde tolkar detta som ett uttryck för deras extrema arrogans och blasfemi – de är inte nöjda med att erövra jordens folk utan riktar sig mot himlen själv. Men Allahs svar är omedelbart och totalt: Han sänder maskar (al-naghaf) i deras nackar – en mikroskopisk skapelse – och hela deras väldiga massa utplånas på en gång. Ibn al-Qayyim kommenterar att detta är ett av Koranens och sunnans starkaste bevis för att Allahs makt inte behöver storslagna medel: den minsta av Hans skapelser räcker för att förgöra de mäktigaste.

Isas roll under Yajooj och Majoojs befrielse

”Allah uppenbarar för Isa: ’Jag har tagit fram tjänare som ingen kan slåss mot – sätt Mina tjänare i säkerhet på berget Tur.’ Och Allah sänder Yajooj och Majooj och de störtar ned från varje höjd. De föregår de ledare och passerar Tiberiasjön och dricker den torr... Sedan marscherar de tills de når berget Al-Khamr... och ber om Allahs hjälp mot dem. Allah sänder maskar i deras nackar och de dör alla.”

— Sahih Muslim, Hadith 2937 – om Isas tid och Yajooj och Majooj

Profetens beskrivning av Yajooj och Majoojs befrielse placerar dem i profeten Isas tid på jorden – efter hans nedstigning från himlen och hans seger över Dajjal. Isa, som vid det laget leder de troende, får av Allah order om att föra de troende till säkerhet på berget Tur (Sinai) medan Yajooj och Majooj sprider kaos på jordens yta. De troende är utan möjlighet att bekämpa dem militärt – Allah ensam dödar dem genom sin

gudomliga intervention.

Imam al-Nawawi kommenterar i Sharh Sahih Muslim att detta visar ett grundläggande islamiskt eskatologiskt mönster: de troende är maktlösa mot Yajooj och Majooj och måste ty sig till dua och tawakkul, medan Allah sköter sin del. Det är en av islams mest dramatiska illustrationer av att seger tillhör Allah, inte mänsklig militär förmåga.

Jordens rening efter Yajooj och Majooj

”Isa och hans följeslagare skall sedan be till Allah, och Allah skall sända fåglar med halsar som kamelhalsar som bär bort deras kroppar dit Allah vill. Allah sänder sedan regn som ingen lera eller tält stoppar, och det tvättar jordens yta ren som ett spegelglas. Sedan sägs det till jorden: ’Bär din frukt och återgå till välsignelsen.’ Den dagen skall ett gäng äta av ett granatäpple och vila i dess skal.”

— Sahih Muslim, Hadith 2937

Profetens beskrivning av perioden efter Yajooj och Majoojs undergång är häpnadsväckande i sin optimism: efter kaos kommer en era av extraordinär välsignelse. Jordens fruktbarhet återställs mångdubbelt, regn renar den, och mat är i sådan överflöd att ett enda granatäpple räcker för ett sällskap. Ibn al-Qayyim beskriver detta som ’den korta guldåldern’ – en kort period av gudomlig välsignelse på jorden innan Domens dag slutligen sätter in.

Yajooj och Majooj och folkets bön

”De troende skall be till Allah och Allah skall höra deras bön. Yajooj och Majooj skall dö och de döda skall ligga så tätt att en ryttare inte kan passera dem. Och de troende skall klaga till Allah om lukten och Han skall sända regn som tvättar dem till havet.”

— Ibn Majah, Hadith 4079; Ahmad - sahih

Hadithen understryker att de troendes dua (bön till Allah) är det primära vapnet mot Yajooj och Majooj – inte militärmakt. Allah hör deras bön och agerar. Detta är ett centralt islamiskt eskatologiskt tema: i tidens mest desperata stund vänder de troende sig till Allah, och Allah svarar.

Yajooj och Majooj i den eskatologiska tidslinjen

För att förstå Yajooj och Majooj's roll i islamisk eskatologi är det viktigt att placera dem i den bredare tidslinjen av Domens dags tecken. Islamiska lärde, baserade på Sahih Muslim (Hadith 2901) och relaterade hadither, presenterar följande ordning:

De stora tecknen i ordning

De tio stora tecknen (al-ashratu al-kubra) som Profeten nämnde är:

1. Al-Dukhan - Röken som täcker jordens yta (44:10-11)
2. Al-Dajjal - Den falske messias, islamisk traditions stora antagonist
3. Dabbat al-Ard - Jordens djur som talar till människorna (27:82)
4. Solupp i väster - Solens uppgång från sin nedgångssida
5. Nuzul Isa - Profetens Isas nedstigning från himlen
6. Yajooj och Majooj - Deras befrielse och spridning över jorden
7. Al-Khasf al-Mashriqi - Den stora jordbävningen i öster
8. Al-Khasf al-Maghribi - Den stora jordbävningen i väster
9. Al-Khasf fi Jazirat al-Arab - Jordbävningen på Arabiska halvön
10. Al-Nar - Elden som driver all mänskligheten mot samlingens plats

Islamiska lärde diskuterar den exakta ordningen, men är eniga om att Yajooj och Majooj's befrielse inträffar efter Dajjal's ankomst och Isa's nedstigning - det vill säga i den slutliga fasen av de stora tecknen.

Relationen mellan Isa och Yajooj-Majooj

En av islamisk eskatologis mest dramatiska sekvenser är sambandet mellan Isas nedstigning och Yajooj-Majooj's befrielse. Profeten beskriver det i Sahih Muslim (Hadith 2937) som en direkt följd: Isa dödar Dajjal, leder de troende - och sedan befrias Yajooj och Majooj. Det är alltså inte Isa som bekämpar Yajooj och Majooj; han leder de troende till säkerhet och ber till Allah, som ensam dödar dem.

Ibn Kathir betonar i Al-Nihaya fi al-Fitan wa al-Malahim att denna sekvens visar att de yttersta tidernas händelser är djupt sammankopplade och del av ett gudomligt mönster: Dajjal utmanas av Isa, Yajooj och Majooj utmanas av Allahs direkta ingripande. Mänskliga profeter och troende är

instrument i Allahs plan men den slutliga makten tillhör alltid Allah.

Islamiska lärdes diskussion – Vem är Yajooj och Majooj?

En av de mest omtvistade frågorna i islamisk eskatologi rör Yajooj och Majoojs identitet och nuvarande placering. Islamiska lärde har presenterat olika tolkningar:

Det klassiska perspektivet – Ett isolerat folk

Majoriteten av klassiska islamiska lärde, däribland Ibn Kathir, al-Tabari, al-Nawawi och al-Qurtubi, tolkar Yajooj och Majooj som ett eller flera verkliga folk som lever bakom Dhul Qarnayn's barriär i en okänd region av jordens norra eller östliga delar. Barriären är fysisk och verklig, och dessa folk gräver mot den varje dag som Profetens hadith beskriver.

Ibn Kathir skriver i *Al-Bidaya wa al-Nihaya*: 'Yajooj och Majooj är verkliga folk, av Adams avkomma, inneslutna av Dhul Qarnayn's barriär. De gräver varje dag och Allah återställer barriären. De kommer att befrias när Allahs tid är inne, och deras antal och styrka gör dem till ett av skapelsens mest destruktiva folk.'

Moderna tolkningar

Moderna islamiska lärde har diskuterat om Yajooj och Majooj kan syfta på historiska folk (t.ex. Hunner, Mongoler, Tartarer) eller framtida folk som ännu inte identifierats. Sheikh al-Uthaymin och Ibn Baz betonade att det viktigaste är att tro på deras existens och framtida befrielse som Koranen och hadith beskriver, utan att spekulera alltför djupt om deras specifika identitet.

Yusuf al-Qaradawi skriver: 'Det är en islamisk plikt att tro på Yajooj och Majooj som Koranen och Profetens sunna bekräftar. Deras specifika karaktäristika och geografiska placering är en fråga där vi förblir vid det som texterna säger, utan att tillföra spekulation.'

Var befinner sig barriären idag?

Geografiska spekulationer om barriärens placering har inkluderat:

- Kaukasusregionen – mellan Svarta havet och Kaspiska havet, en naturlig passage som historiskt setts som gränsen mot 'barbarfolken' från norr.
- Centralasien – bergspassen i Tianshan eller Hindukush-regionen.
- Kina – den kinesiska muren har av en del tidigmoderna islamiska geografer identifierats med Dhul Qarnayn's barriär.

Imam al-Nawawi och Ibn al-Qayyim betonar att det specifika geografiska läget är okänt och att vi bör nöja oss med Koranens och hadithens information utan att påtvinga den specifika moderna geografiska koordinater.

Teologiska lärdomar från Yajooj och Majooj's berättelse

Allahs suveränitet och mänsklig begränsning

En av de djupaste lärdomarna från Yajooj och Majooj's berättelse är Allahs absoluta suveränitet. Dhul Qarnayn – en av historiens mäktigaste härskare – byggde en barriär av järn och koppar, men han erkände omedelbart: 'detta är en barmhärtighet från min Herre, men när min Herres löfte uppfylls, skall Han göra den till stoft.' Mänsklig teknik och kraft är alltid tillfälliga; Allahs beslut är slutgiltiga.

Ibn al-Qayyim skriver i Al-Fawa'id att Dhul Qarnayn's barriär och dess slutliga fall är ett av Koranens starkaste argument för tawakkul: all mänsklig ansträngning är välkommen och nödvändig, men den troende vet att det är Allah som i slutänden bestämmer utfallet.

De troendes strategi – Dua, inte militärmakt

Profetens hadith om Isa och de troende på berget Tur illustrerar en av islamisk eskatologis mest centrala principer: när mänsklig förmåga tar slut, är dua (bön till Allah) det kraftfullaste vapnet. Yajooj och Majooj kan inte besegras med mänsklig militärmakt – de besegras av Allahs direkta ingripande på de troendes böner. Det är ett paradig för all islamisk

andlig kamp: 'O Allah, vi kan inte - du kan.'

Det lilla besegrade det stora - Al-Naghaf

Allah dödade hela Yajooj och Majooj's enorma massa med maskar i deras nackar - al-naghaf. Ibn al-Qayyim ser detta som ett av historiens tydligaste bevis på att Allah inte behöver storslagna medel för att uppfylla Sin vilja. Han skapade universum med 'Var!' - och Han förgör de mäktigaste av Sina skapelser med de minsta. Det är en islamisk teologisk princip: la quwwata illa billah - det finns ingen kraft utom Allahs.

Allahs löften uppfylls alltid

Dhul Qarnayn's barriär har hållit i årtusenden - men Koranen garanterar att den en dag förvandlas till stoft. Allahs löften om Domens dag, om paradiset och helvetet, om Yajooj och Majooj - alla är oundvikliga. Islamisk tradition ser Yajooj och Majooj's berättelse som en av de starkaste påminnelserna om att ingen mänsklig barriär eller plan kan stå emot Allahs beslutade vilja.

Klassiska islamiska lärdes uttalanden om Yajooj och Majooj

Ibn Kathir (d. 1373 CE)

"Yajooj och Majooj är ett verkligt folk av Adams avkomma. De befinner sig bakom Dhul Qarnayn's barriär och gräver mot den varje dag. Deras befrielse är ett av de säkraste av Koranens löften, och när de befrias är Domens dag nära som en gravid kvinna vars fostervatten brutits."

— Ibn Kathir, Al-Nihaya fi al-Fitan wa al-Malahim, vol. 1

Imam al-Nawawi (d. 1277 CE)

"Tron på Yajooj och Majooj och deras befrielse som ett av tidens stora tecken är obligatorisk för varje muslim, ty det är bekräftat av Koranens tydliga texter och profetens mutawatir hadither. Vad gäller deras specifika identitet och barriärens geografiska placering - vi säger: Allah och Hans profet vet bättre."

— Imam al-Nawawi, Sharh Sahih Muslim, kommentar till Hadith 2901

Imam al-Qurtubi (d. 1272 CE)

”Yajooj och Majooj’s befrielse är tecknet som avslutar jordens nuvarande ordning. Deras spridning ’från varje höjd’ visar att de fyller jordens yta och att ingen mänsklig kraft kan motstå dem. Det är Allahs test av de troende: att veta att seger tillhör Allah, inte svärdet.”

— Imam al-Qurtubi, Al-Tadhkira fi Ahwal al-Mawta wa Umur al-Akhira

Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah (d. 1350 CE)

”Historien om Dhul Qarnayn och Yajooj och Majooj är en av Koranens djupaste eskatologiska berättelser. Den lär oss att mänsklig makt är tillfällig, att Allahs löften är eviga, och att de minsta av Hans skapelser räcker för att förgöra de mäktigaste. Al-naghaf som dödade Yajooj och Majooj är ett evärdigt bevis på la quwwata illa billah.”

— Ibn al-Qayyim, Al-Fawa'id, Kapitel om Allahs makt i skapelsen

Imam al-Tabari (d. 923 CE)

”Dhul Qarnayn’s ord ’detta är en barmhärtighet från min Herre’ om barriären är ett av Koranens vackraste exempel på islamisk tacksamhet och tawakkul: han erkänner Allahs gåva, men väntar sig inte att den skall vara evig. Allt i skapelsen är tillfälligt - utom Allahs vilja.”

— Imam al-Tabari, Jami' al-Bayan, kommentar till Surah Al-Kahf 18:98

Yajooj och Majooj i abrahamitisk kontext

Gog och Magog – Bibelns och Koranens gemensamma gestalter – är en av de starkaste teologiska förbindelsepunkterna mellan islam, judendom och kristendom i eskatologin. Gamla testamentets Hesekiel (38–39) och Uppenbarelseboken (20:7–10) behandlar Gog och Magog som sluttidens destruktiva makter.

Islamisk och biblisk tradition konvergerar på centrala punkter:

- Gog och Magog är en destruktiv kraft som befrias i sluttiden.
- De besegras av gudomlig intervention, inte mänsklig militärmakt.
- Deras undergång markerar slutet av ett historiskt skeende.

Islamisk tradition skiljer sig dock i viktiga avseenden:

- I islam är de Adams avkomma – mänskliga folk, inte övernaturliga varelser.
- I islam är det Dhul Qarnayn (inte Gud direkt) som byggde barriären.
- Profeten Muhammads hadither ger den mest detaljerade beskrivningen av händelseförloppet: deras dagliga grävande, Insha'Allah-momentet, befrielsen, Isas roll, al-naghaf's underverk och jordens rening.

Imam al-Razi och Ibn Kathir betonar att islamisk tradition kompletterar den abrahamitiska berättelsen med en precision och koherens som saknas i de bibliska skildringarna – vilket islamiska lärde ser som ett bevis på Koranens och sunnans gudomliga ursprung.

Sammanfattning och slutsats

Yajooj och Majooj är en av islamisk eskatologis mest dramatiska och teologiskt rika gestalter. Deras berättelse – från Dhul Qarnayn's barriär till deras slutliga undergång av al-naghaf – är en komplett berättelse om Allahs suveränitet, mänsklig begränsning och tidens gudomliga plan.

Artikelns centrala slutsatser:

- Koranen nämner Yajooj och Majooj på två ställen: i Dhul Qarnayn's berättelse (18:93-99) och i den eskatologiska passagen om Domens dags förberedelse (21:95-97). Deras existens och framtida befrielse är en del av islamisk trosartikel.
- Profeten ﷺ placerar Yajooj och Majooj's befrielse som ett av de tio stora tecknen för Domens dag (Sahih Muslim, 2901) och beskriver i detalj deras grävande, befrielse, destruktion och slutliga undergång.
- De gräver varje dag mot barriären och Allah återställer den – tills de lägger till 'Insha'Allah' och bryter igenom. Detta är en av islamisk traditions mest fascinerande eskatologiska detaljer.
- Yajooj och Majooj dödas inte av mänsklig militärmakt utan av Allah's direkta ingripande: maskar (al-naghaf) i deras nackar dödar hela deras massa. Det är ett av Koranens starkaste bevis på la quwwata illa billah.
- Efter deras undergång kommer en kort era av extraordinär jordisk

välsignelse – fruktbarhetens återkomst – innan Domens dag slutligen inträffar.

- Klassiska lärde – Ibn Kathir, al-Nawawi, al-Qurtubi, Ibn al-Qayyim och al-Tabari – är eniga om att tron på Yajooj och Majooj är obligatorisk men att deras specifika identitet och barriärens geografiska placering förblir en fråga where Allah och Hans profet vet bäst.

Yajooj och Majooj's berättelse är i slutänden en berättelse om hopp för de troende: oavsett hur destruktiva och överväldigande de mäktigaste av jordens folk kan vara, är Allahs plan för de troende alltid seger. Dua triumferar över svärd, tawakkul triumferar över rädsla, och la quwwata illa billah är det sista ordet i historien.

"Han sade: 'Detta är en barmhärtighet från min Herre, men när min Herres löfte uppfylls, skall Han göra den till stoft. Min Herres löfte är sant.'"

— Koranen, Surah Al-Kahf (18:98) – Dhul Qarnayn om barriären

Källhänvisningar och bibliografi

Primärkällor – Koranen:

- Surah Al-Kahf (18:83–99) – Dhul Qarnayn, barriärbygget och Yajooj och Majooj
- Surah Al-Anbiya (21:95–97) – Yajooj och Majooj och Domens dag
- Surah Al-Dukhan (44:10–11) – Röken som tecken
- Surah Al-Naml (27:82) – Jordens djur

Primärkällor – Hadith:

- Sahih al-Bukhari – Hadith 3348 (Yajooj och Majooj av Adams avkomma)
- Sahih Muslim – Hadith 222 (Yajooj och Majooj's antal), 2901 (de tio stora tecknen), 2937 (Isas tid, befrielsen, jordens rening)
- Sunan Ibn Majah – Hadith 4079 (pilar mot himlen), 4080 (dagliga grävandet och Insha'Allah-momentet)
- Sunan al-Tirmidhi – Hadith 3153 (pilar mot himlen, sahih)
- Musnad Ahmad ibn Hanbal – Hadith 27609 (det dagliga grävandet, sahih)
- Sahih Ibn Hibban – Hadith 6826 (Yajooj och Majooj av Adams avkomma)

Klassisk islamisk litteratur:

- Ibn Kathir – Al-Bidaya wa al-Nihaya, vol. 1-2 (1373 CE)
- Ibn Kathir – Al-Nihaya fi al-Fitan wa al-Malahim, vol. 1 (1373 CE)
- Ibn Kathir – Tafsir al-Quran al-Azim, kommentar till 18:83-99 och 21:95-97 (1373 CE)
- Imam al-Tabari – Jami’ al-Bayan fi Ta’wil al-Qur’an, kommentar till Al-Kahf (923 CE)
- Imam al-Qurtubi – Al-Jami’ li Ahkam al-Qur’an; Al-Tadhkira fi Ahwal al-Mawta (1272 CE)
- Imam al-Nawawi – Sharh Sahih Muslim, kommentar till Hadith 2901 och 2937 (1277 CE)
- Ibn al-Qayyim – Al-Fawa’id; Al-Tibyan fi Aqsam al-Quran (1350 CE)
- Imam al-Razi – Mafatih al-Ghayb (Tafsir al-Kabir), kommentar till Al-Kahf (1210 CE)
- Ibn al-Qayyim – Al-Bidaya wa al-Nihaya (1350 CE)

Modern litteratur:

- Yusuf al-Qaradawi – Al-Qiyama al-Sughra wa al-Kubra (1995)
- Umar Sulayman al-Ashqar – Al-Qiyama al-Sughra (1991) och Al-Qiyama al-Kubra (1991)
- Said Hawwa – Al-Asas fi al-Sunna wa Fiqhiha: al-Aqa’id al-Islamiyya (1989)
- Wahbah al-Zuhayli – Al-Tafsir al-Munir, vol. 8 (1991)